

SET DIES AL BERGUEDÀ

EL PERSONATGE DE LA SETMANA

SENSE KAP MANIA PER JAUME CAPDEVILA, KAP

TONI CLEMENT
ALCALDE DE PUIG-REIG**Puig-reig impulsa la Fira de Sant Martí amb l'ampliació de les activitats paral·leles per captar més visitants a la mostra**

► La Fira de Sant Martí de Puig-reig ha crescut en l'edició d'enguany amb l'ampliació de les activitats paral·leles que s'han organitzat a l'entorn de la mostra. L'alcalde de la localitat, Toni Clement, es mostrava satisfet de la bona acollida que havia tingut el nou impuls que s'ha donat a la fira multisectorial de tardor. A banda de la programació de més actes durant tot el cap de setmana a l'entorn de la zona dels estands, enguany han participat a la fira més expositors que en edicions anteriors. Enguany hi havia 110 parades i l'any passat, una vuitantena. A més, Clement es mostrava satisfet de l'increment de la presència de visitants forans, perquè assegura que «s'ha fet una bona promoció als mitjans i també als establiments turístics i comerços de la comarca»

L'empresa de iogurts Portal Berguedà facilita la integració laboral de joves

► En dos anys de vida, la producció ha crescut i es compleix la funció social del projecte

DANI PERONA | CERCS

■ L'empresa Portal Berguedà fa un bon balanç dels seus dos primers anys de vida. La producció de iogurts artesans Delícies del Berguedà ha augmentat des de final del 2011, quan es van començar a distribuir les primeres comandes,

i també està complint amb la funció social que inclou el projecte: la inserció laboral de joves amb dificultats per integrar-se socialment.

El gerent de l'empresa i de la Fundació Portal, Joan Maria Sala, ha assegurat que «dos anys des-

Joan Maria Sala, gerent de Portal Berguedà, a la sala de producció

prés, anem assolint els objectius previstos», tot i que destaca que «tot evoluciona més lentament del que s'havia previst, ja que la situació del mercat actual és complicada». De totes maneres, s'ha mostrat positiu, ja que dels 2.000

iogurts que es feien a la setmana al principi, s'ha passat a produir-ne 7.500 unitats. A banda, destaca que «els punts de venda han crescut considerablement i tenim clients importants, com el Magedstic, el Vela o la cadena de res-

tauració Sagardi», a banda de punts de venda i restaurants del Berguedà i d'arreu del territori.

Pel que fa a la funció social de l'empresa, «també estem contents perquè actualment donem feina a un jove a jornada completa i a dos tres dies a la setmana». Sala comenta que «la voluntat seria poder tenir més joves en plantilla, però cal anar buscant l'equilibri per mantenir la situació econòmica».

En aquests dos anys, la varietat de productes també ha augmentat i a banda dels gustos inicials (iogurt natural, amb melmelada de maduixa, o de pinya i coco) han incorporat els de melmelada de fruites del bosc, els desnatats i els grecs. «Estem treballant per ampliar encara més la varietat i oferir flams i mató, però cal fer una inversió important». En aquest sentit, Sala espera mantenir l'activitat i «créixer per oferir nous productes i integrar més joves».

TRIBUNA

Eduard Barcons

GERENT DE L'AGÈNCIA DE
DESENVOLUPAMENT DEL BERGUEDÀ
barconse@adbergueda.cat

VIURE PER TREBALLAR O TREBALLAR PER VIURE

Fa un any, després d'una xerrada on jo feia apologia que realment m'agradava la meua feina, acabat el col·loqui, una persona em va plantejar una

qüestió: «tu ets dels qui vius per treballar, oi?, no traballes per viure?». Històrica dicotomia on la primera opció estaria basada en el fet que les persones dediquin la seva vida al creixement professional, oblidant l'esfera personal i familiar. Mentre que la segona implicaria que a les persones, els agradi o no allò que fan, hi dediquen les hores justes. Crec que és recomanable i existeix una tercera opció: és aquella en què les persones han de tractar de fer allò que realment les ompli, amb tot, atesa la situació laboral actual, moltes persones no l'acompliran de manera immediata. Maslow deia que un cop les persones han acomplert les seves necessitats bàsiques, el seu següent desafiament és l'autorealització; en definitiva, treballar tan sols per diners pot ser insatisfactori i no implica que les

persones estiguin implicades. De ben segur els vénen al cap moltes persones que coneixen que ho fan per vocació i no per diners. Ara bé, si bé és cert que si l'empresa és pròpia o un és autònom es té la sensació immanent de ser on volem ser i d'oblidar-nos a voltes dels maldecaps, hem de ser conscients que això també pot succeir als que són asalariats; ja sigui perquè es reconeix l'esforç i el valor del treball, o bé per la capacitat de conciliar i compartir els objectius de les persones amb el mateix projecte empresarial. Tanmateix, ser paladins d'aquesta tercera opció significa evitar alguns errors pel fet de no interioritzar el temps com a cost d'oportunitat, fixin-se que en les democràcies occidentals es cau en l'equívoc de recompensar l'esforç en hores en lloc de la pro-

ductivitat. Alhora, si bé hem d'abolir tots plegats el que s'anomena estrès «negatiu» (o distrès), hi ha un altre estrès positiu (o eustrès), vinculat a una sensació d'haver realitzat correctament una tasca o objectiu, on, per tant, el resultat final no és ansietat sinó felicitat. Tercer element, tot i que som treballadors que vivim en el context de la societat de la informació, seria bo una certa dieta hipoinformativa, deixar de revisar correus electrònics constantment, llegir el que realment és necessari a dintre i fora de la feina, etc. I, finalment, cal concentrar-se amb el que realment és significatiu per assolir els reptes. Per fer-ho els aconsello explorin tant la llei de Pareto, o principi 80/20, que bàsicament podríem inferir que diu que el 80% dels resultats els aconseguixes amb el 20% d'ac-

tivitats; com, per altra banda, la llei de Parkinson, que infon que cada vegada una visualitza com a més complicada una tasca com més temps es disposa per executar-la. En definitiva, concentrem-nos especialment en el 20% de les coses que són prioritàries i ens aporten i si retallem hores innecessàries, farà molt probablement que siguem més eficients i ens concentrem en les tasques realment necessàries per assolir objectius. Sembla senzilla la recepta... cal tractar de fer el que ens apassioni i, alhora, sumar espai personal després de restar treball ociós. Amb independència d'una de les tres vies escollida, els deixo una frase de Sèneca: «ens preocupem més de viure molt que de viure bé, tot i que cadascú té a les seves mans el viure bé, però ningú és amo de viure molt».